

# ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έν Ἑλλάδι Δρ. 8  
Έν τῇ Ἑξωτερικῇ Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πῶσα αἰτήσις ἀπευθύνεται :

Διεύθυνσιν «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου»  
Ἀθῆναις

## ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

8 Ἰουλίου.

Ἡ καταδικὴ τῶν συλληφθέντων διὰ τὸ ἐπεισόδιον τοῦ Ρωμοῦνου προξένου.—Πῶς διεξήχθη ἡ δίκη.—Ἡ παρουσία τῶν βλαχοδασκάλων.—Καθημερινὰ ἐπεισόδια. Πρέπει νὰ συνασπισθοῦν χριστιανοὶ καὶ ὀθωμανοί.

Μετὰ δέκα καὶ ἑξ ἡμερῶν προφυλάκισιν τῶν 14 ὁμογενῶν συμπολιτῶν, χθὲς ἐγένετο ἡ δίκη ἐν τῇ πλημμελειοδικεῖ. Ἡ διαδικασία ἦτο σύντομος καὶ ἡ ποινὴ ἀπεφασίσθη εἰς 25 ἡμέρας μὲν φυλάκισιν διὰ τοὺς 12 καὶ 30 ἡμέρας διὰ τὸν 14ον καὶ 15ον τὸν Δ. Νάρον καὶ Καρπούζην. Ἄξιον πολλῆς σημειώσεως εἶνε ὅτι κατὰ πρῶτην καὶ κατὰ τὴν δευτέραν διαδικασίαν οἱ κατηγορούμενοι ὠδηγήθησαν ἐκ τῶν φυλακῶν πρὸς τὸ δικαστήριον ὑπὸ συνοδείαν στρατιωτῶν μὲ ἐφ' ὅπου ὁ λόγος ὡς βαρύνει κατὰ δίκην. Κόσμος ἀρκετὸς εἶχε συρρεύσει κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δικασίμου ἡμέρας ἐντὸς τοῦ δικητηρίου ἐνῷ δὲ ἐπρόκειτο περὶ ὅλως συνήθους δίκης, αἰφνης δίδεται διαταγὴ αὐστηρὰ εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους νὰ ἐκδιώξωσι πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν εὐρεθέντας ἐν τῇ δικητηρίῳ εἰς μεγίστην ἀδημονίαν ἐνέβαλε τοῦτο τοὺς ἀτυχεῖς συγγενεῖς τῶν κρατουμένων, μὴ γνωρίζοντων ἀκριβῶς τί τοῦτο ἐσήμανε, ἀφοῦ οὐδέποτε μέχρι τοῦδε ἐγένετο διαδικασία τῶν θυρῶν κεκλεισμένων διὰ πλημμελῆμα· ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὅποιον ἐκρούφωσε τὴν ἐπιληξιν καὶ ἀπογοήτευσιν εἶνε ὅτι οἱ βλαχοδασκαλοὶ ὅχι μόνον δὲν ἀπέπεμψθησαν ἀλλὰ καὶ παρέστησαν κατὰ τὴν δίκην ὅλως ἐξαιρετικῶς. Διὰ ποῖον λόγον ἡ προτίμησις αὕτη; Ὁ διερχόμενος τοῦ Ρωμοῦνου προξένου παρέστη κατὰ τὰ εἰωθότα εἰς τὴν δίκην. Τοῦτο καὶ νόμιμον καὶ δίκαιον ἦτο ἀφοῦ ἀντιπροσώπευε τὸν καταμνηντὴν κύριόν του· ἡ παρουσία ὅμως τῶν βλαχοδασκάλων ἦτο σκανδαλωστάτη καὶ ἐξύψωσε τὴν αὐθάδειαν τῶν. Τοῦτου ἄμεσος συνέπεια ὑπῆρξεν ἡ ἐξυβρίσις καὶ ὁ δαρμός μικροῦ ὑπῆρέτου ὑπὸ τοῦ βλαχοδασκάλου Μάρκου τὴν ἐπομένην τῆς δίκης τὸ πρῶγμα ἐγένετο ὑπὸ τὰς ἐξῆς περιστάσεις. Μικρὸς ὑπῆρέτης βαδίζων καθ' ὁδόν, ἐκράτει τὰ ψῶνια τοῦ κυρίου καὶ παίζων ὁ διαβολάκος ἐφώνει: «ποιὸς θέλει ζᾶχαρι;» ὁ Μάρκου συναντήσας τὸν παῖδα καὶ νομίζων ὅτι τὸν εἰρωνεύεται ἤρχισεν ἐν μέσῃ ὁδῷ νὰ τύπη τὸν ὑπῆρέτην· εἰς τὰς φωνὰς τοῦ παιδιοῦ ἐπέβη γείτων τις· ἀλλ' ὁ λογιώτατος Μάρκου θυμωθείς περισσύτερον ἐξεστῆμισε φράσεις, ὡς διατείνονται αὐτῇκοι μάρτυρες, αἵτινες τιμωροῦνται λαναστηρῶς ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ ὀθωμανικοῦ δικαίου. Ὅποια θὰ εἶνε ἡ συνέπεια τῆς σκληρῆς ταύτης ἀγνοοῦμεν. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὅποιον πρέπει νὰ γίνηται εἶνε, ὅτι ἡ ἐγγχώριος ἀρχὴ ὀφείλει νὰ μὴ ποιῆται διάκρισιν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Κρυστοβλάχων ῥωμουνίζοντων· ὅλοι εἴμεθα ὑπῆκοι ὀθωμανοὶ καὶ τέκνα τοῦ αὐτοῦ Κυρίου τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου. Τοὺς δὲ ἐκ τῶν ἐγγχωρίων συμπολιτῶν μας ὀθωμανοὺς, οἵτινες τὸ ἐπῆραν κατακαρδὰ διότι ἡ ὁμογενὴς κοινότης δεικνύει σημεῖα ἀπαστροφῆς πρὸς τὸν Ρωμοῦνον προξένον καὶ τὴν κακοήθην σπειρὰν του, διαβεβαιούμεν μὲ τὸν θετικώτερον τρόπον ὅτι δὲν γνωρίζουν τί τοὺς γίνεταί· Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες τῆς Ἡπείρου ἐκ σκληρᾶς πείρας ἐπίσθημεν πλέον ἢ ἀπαξ ὅτι ὁ Μαργαρίτης καὶ

οἱ μαθηταὶ του—τοιοῦτοι δὲ εἶνε καὶ ὁ Μπαντεάνος καὶ ὅλοι οἱ βλαχοδασκαλοὶ—πολλοὺς μὲν Ἕλληνας διὰ συκοφαντιῶν ὠδήγησαν εἰς τὰς μπουδρούμια τοῦ Ἀλῆ-πασᾶ, ἀρκετοὺς δὲ ἀγάδες ἐπάχυναν μὲ τὰ ρουσφετὰ τῶν. Βεβαίως οἱ τελευταῖοι οὗτοι δὲν ἔχουν λόγον παραπόνων· ὅλως τουναντίον μάλιστα, ἀλλ' ἡμεῖς οὐδένα λόγον ἔχομεν νὰ εἴμεθα εὐχαριστημένοι ἐκ τῶν κακοήθων τούτων τεράτων. Ἄν μάλιστα σκεφθῶσιν ὀλίγον βαθύτερον οἱ τοιαῦτα σκεπτώμενοι ἐκ τῶν ὀθωμανῶν, πρέπει αὐτοὶ πρῶτοι νὰ περιφρονήσουν καὶ μισήσουν ἀνθρώπους ποὺ λημνένοὺς εἰς ἄλλοὺς μεγάλους. Πρέπει νὰ βροντοφωνήσωμεν ὅλοι μας οἱ κάτοικοι τῆς Ἡπείρου, ὅτι διὰ 10 χιλιάδας (:) Κρυστοβλάχους τοῦ Βιλαετίου Ἰωαννίνων, οὐδένα λόγον ὑπάρξεως ἔχει ἡ ῥωμουνικὴ προπαγάνδα. Ἡ Ἡπείρος ἀνήκει εἰς ἡμᾶς τοὺς γνησίους Ἡπειρώτας εἴτε Τούρκοι εἶνε οὗτοι, εἴτε Ἕλληνες. Μόνον δὲ Ἕλληνες χριστιανοὶ καὶ Μουσουλμάνοι ὁμόφυλοι καὶ ὁμόγλωσσοι σχεδὸν ἅπαντες, ἔχομεν δικαίωμα ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἐδάφους τῆς πατρίδος γῆς· οὕτε πρέπει νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν δὲ καὶ τὸ πολὺ πουλημένοι δασκάλοι καὶ εἰς πρόξενος ὕβριστῆς καὶ κακομαθημένους. Τῇ ἀληθείᾳ δύο προπαγάνδαι (κυρίως μία) ἐπιβουλεύονται τὸν τόπον μας· ἡ Ἰταλικὴ καὶ ἡ ῥωμουνικὴ, νεωστὶ αὕτη ἐνισχυθεῖσα καὶ διὰ συνστάσεως προξενείου. Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν πρῶτην εἰμφοροῦμεν νὰ εἴπωμεν ὅτι, ἐδοκίμασεν ἡδὴ τὸ πνεῦμα τοῦ Ἡπειρώτου. Ἴσως ὁ signor Millelire ἐξακολουθεῖ ἀκόμη ἐλπίζων καὶ τρεφόμενος μὲ ἀναλόγους τῆς ἡλικίας του Δογματικὰς ἰδέας· τί σημαίνει ὅμως ἡ σωβινιστικὴ ἰδέα ἐνός γέροντος μεγαλομανοῦς ἀπέναντι τοῦ φιλελευθέρου φρονήματος τῆς Μεγάλης ἀδελφῆς Ἰταλίας καὶ τῶν μεγαλοψύχων τέκνων τῆς; Ἐπὶ τέλους μεγάλη δύναμις ἡ Ἰταλία ἔχει καὶ δικαίωμα καὶ καθήκον νὰ ἐνεργήσῃ πρὸς ἐξάπλωσιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων τῆς. Ἄλλος λόγος ὅμως, ἂν κοῦραι κεφαλαὶ ἐξ ὑπερβάλλοντος πατριωτικοῦ ζήλου ἐκλαμβάνουσι ἀκόμη τὰ πράγματα ἄλλῶς ἐμβλέποντες εἰς καλεσιδοσχίσιον. Τοῦτο ἐνδιαφέρει αὐτοὺς καὶ μόνον. Ἀλλὰ, ἀγαπητοὶ συμπατριῶται (ἀποτεινόμενοι καὶ πρὸς Τούρκους καὶ Ἕλληνας) ῥωμουνικὴ προπαγάνδα, ῥωμουνικὸν προξενεῖον καὶ τὰ συμπαρομαρτούτα θὰ εἴπῃ: Προμηνέτω εἰς δι' ἀποτέρος οὐλοῦς νόθευσίς δι' ἀποτέρος οὐλοῦς. Οἱ σκοποὶ οὗτοι ἂν—ὁ μὴ γένοιτο—τεθῶσιν εἰς ἐνέργειαν θὰ καταπνίξουν ὅλους ἡμᾶς καὶ Τούρκους καὶ Ἕλληνας. Ὅποιον τὸ ὄφελος τότε;

Ὁ πολυπαθὴς Μπαντεάνος μὲ τὴν φαμῆλάν του κουνιάζει ἀκόμη εἰς τὸν φιλόξενον οἶκον τοῦ Ἀριστείδου Σακελλαρίδη Σαμαριναίου βλαχοδασκάλου. Ἄν εἰποῦμεν, ὅτι ἡδυνάστευτο τὸ διάβολόν του, ἡ φιλόξενος οἰκογένεια, μὲ τὴν κυρίαν τοῦ προξένου καὶ τὰ παιδιὰ του δὲν θὰ εἰποῦμεν ὑπερβολάς. Φαντασθῆτε 4 δωμάτια μιᾶς οἰκίας νὰ φιλοξενοῦν 10 πρόσωπα· τὰ παιδιὰ μάλιστα εἶνε κατὰ ἀγγελουδία· τὰ παρὰ τὴν γειτονίαν τῶν περιπατῶν καμμιὰ κουμπουλιὰ σκαρφαλώνουν σάν πίθηκοι· τὰ βίσινα τοῦ καφενείου Βαρδάκα ἐξοδεύτηκαν ὁλόζουνα ἀκόμη ἀπὸ τὰ ἀγαπητὰ παιδιὰ τοῦ κυρίου Προξένου.

Ὁ Κύριος Προξένος εἶνε ὑγιέστατος καὶ εὐρίσκει τὸ οὖζο τῆς πατρίδος μας πολὺ νόστιμον καλλίτερον ἀπὸ τὴν τσοῦκα τῆς Βλαχίας.

Μόνον ὁ καυμένος ποῦ δυσκολεύεται ἀπὸ σπῆτι.

Ἐἰ ὅλα θὰ γίνον· ἔχει ὅμως καὶ δίκαιον ὁ κύριος

πρόξενος· καὶ ποῦ δὲν ἐκτύπησε τὴν πόρτα.

—Χάριν περιεργείας σᾶς σημειώσωμεν τὰ σπῆτια, ὅπου ζήτησε καὶ τὰ ἐπεσκέσθη πάντοτε φαμελικῶς καὶ παρὰ τὴν διαμαρτυρίαν τῶν νοικοκυραίων ὅτι δὲν νοικιάζον τὰ σπῆτια τῶν—ἰδοὺ οἰκίαν Παράσχη, Σακελλαρίδη, Ζώτου, Κοντοπούλου, Ρουσσᾶ, Κορίνας, Ζώτου, Μανώλη, Διάμπεη, Μείχιου, Χαλκιά, Μεναχίμ Λεῦτ, Χαϊρεντίν-πασσᾶ (πρὸ πολλῶν δεκαετηρίδων γαλλικὸν προξενεῖον), Ἰσὰν ἐφέντη, Σουλεϊμὰν ἐφέντης καντῆ καὶ Χασὰν Καραμέτα.

—Ὁ τελευταῖος οὗτος Καραμέτας κιατίτης καὶ γραμματο-δάσκαλος τῆς Τουρκικῆς εἰς τὸ ῥωμουνικὸν σχολεῖον, βεβαίως ὅτι ἐνοίκιασε τὸ σπῆτι του, τὸ ὅποιον ἐχρησιμοποιήθη ἄλλοτε διὰ βλαχοσχολεῖον.

—Καὶ τὸ ἐνοίκιασεν ὁ ἐφέντης διὰ σεβαστὸν ποσόν, λέγουσιν εἶνε δὲ τὸ σπῆτι αὐτὸ παλαιὰ τουρκικὴ οἰκία κατὰ τὴν συνοικίαν Τσινκέλια εἰς τὸ ἄκρον σχεδὸν τῆς πόλεως.

—Εὐτυχῶς τὸν γνωρίζουν ὅλοι τὸν Χασάνκο καί τοὺς καὶ χριστιανοὶ τί εἶδους ὑποκείμενον εἶνε· αὐτὸς μάτια μου γὰρ παρὰ πωλεῖ τὸ πῖν ἄλλως τε ἔχει καὶ ἀνάγκην ἰσως ἀπὸ λιάνωμα, διότι τὰ μυρίστηκαν ὅλοι καὶ μπακάληδες καὶ μὲν-μαρσέδες καὶ παπουτσίδες καὶ ὅλα τὰ ἰσάφια καὶ βερσέ πλέον γιόκ· οἱ τούρκοι μάλιστα τὸν ἔχουν εἰς τοῦ διαδόλου τὸ κατάστιγον πρὸ ἐτῶν ἀκόμη καὶ οὐτε τὸν κάνουν μουμπέτ ποτέ τους.

—Διότι πρὸ 7 ἐτῶν, κατὰ τὰ τέλη Ἀπριλίου τοῦ 97, ἀφοῦ τὰ εἶχε χάσει τὰ νόμμερα, εἶπε φανερά, καλῶς νὰρβουν, ἀδελφεῖ τί νὰ κάμωμε; ἔτσι ἦτο κιμέτ. Ἐνα καπνοπωλεῖον θ' ἀνοίξω καὶ θὰ βγάλω τὸ ψωμί μου. Τοιοῦτος εἶνε ὁ ἀφέντης αὐτὸς καὶ ὅλως διαφορετικὸς ἀπὸ τοὺς ὁμοφύλους του εἰς ὅλα.

—Ἀλλὰ λένε, ὅτι δὲν θὰ προκόψῃ αὐτὸ τὸ σπῆτι καὶ ἀπὸ νοικοκύρη καὶ ἀπὸ νοικιαστῆ. Μπακαλοῦμ!

—Ὁ Βλογο-πρόξενος εἶνε ἕνα καθάστῃν λιάνην, ὅπου ἦτο πρῶτα ντραγάτης καὶ παρακαλοῦμε τὸν ἐκλαμπρότατον πρόξενον νὰ τὸν συμβουλεύτῃ νὰ μὴ δείγῃ ὑπερβολικὸν ζήλον διὰ τὸ ἀφεντικὸν τοῦ ἐῶ ὁ κόσμος δὲν εἶνε οὐτε λιάνηδες οὐτε βλάχοι.

—Διότι προχθὲς ἔσπρωξε ἔς τὸν τοῖχον ἕνα χωρικὸν μαζὶ μὲ τὸ ἀλογόν του ὅπου εἶχε καθάλλα καὶ τοῦ ἔσπασε τὰ μοῦτρα· ὁ δὲ κύρ Προξένος τὸν καμάρωνε τὸν πελώριον ἄλβανόν, ὅπως ὁ ἴδιος τὸν ὀνομάζει, διὰ τὴν ἀφωσίωσίν του. Εἶχε φοβηθῇ ὁ καθάστῃς μήπως καμμε ἐπέλασι ὁ χωριάτης ἐναντίον τοῦ προξένου, ἀφοῦ ἤρχετο ἀπὸ ἀντίθετον διεύθυνσιν καὶ εἰς ὀλίγον στενὸν δρόμον.

—Τὰ καθημερινὰ δὲ θρσιδία μὲ τὰ ὅποια στολίζει τὸν κόσμον ὁ κύρ Βαντεάνος εἶνε πλέον κοινὰ· ἐπειδὴ δὲ ξέρετε καὶ Τούρκικα καὶ Ἑλληνικά καὶ ῥωμουνικά καὶ Γαλλικά (ἀληθινὴ γαλιάντρα τοῦ Καραχίρ!) τὰ ἀνακατεύει ὅλα.

—Ἐλησμόνησα νὰ σᾶς γράψω ὅτι εἶνε Προύταλης ὁ ἐκλαμπρότατος κύρ Βαντεάνος καὶ ἀνετροφή εἰς τὸ Καραχίρ ἡ ἀδελφάδες του δὲν ξέρουν οὐτε γρὺ ῥωμουνικά (!). Λένε, δὲν τὸ πιστεύω ὅμως, ὅτι εἰς τὴν Προῦταν διεύθυνε ἕνα λουτζῶνα (!) καὶ βαθμύδην καὶ κατ' ὀλίγον προήχθη εἰς Προξένον! Γιά σου ἀσίκη κύρ Προξένον!

—Εἰς τὴν Πρέβεζαν εἰς χριστιανὸς καὶ εἰς ὀθωμανὸς ἐρώμενοι χριστιανῆς ὑπηρέτης ἦτις δὲν ἐνέδεν εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν συνεφώνησαν ἀμφοτεροὶ καὶ εἰσελθόντες εἰς τὴν οἰκίαν καθ' ἣν ὥραν ἀπουσίαζεν ἡ οἰκοδόμος ἐφόνευσαν αὐτὴν καὶ δι' ἀκατίου διεπεραιώθησαν εἰς Ἄκτιον.

—Φρούραρχος Ἀκτίου εἶνε ὁ Γεώρ. Κορτζᾶς ἀνθυπολοχαγός, υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου Ἐμῖν Κορτζᾶ συνταγματάρχου. Κατὰ ἐπικρατήσαντα συνθήκην οἱ ὀπάλλοι περιφέρονται ἐλευθέρως ἐν Πρέβεζῃ. Μίαν λατὴν ἡμέραν φρούραρχος, ὁ τηλεγραφητῆς Ἀκτίου τελώνης κτλ. ἐκάθητο εἰς τὸ καφενεῖον ἐν Πρέβεζῃ, ὅτε διήλθεν ἐκεῖθεν ἐν μεγάλῃ στολῇ ὁ διοικητῆς Ἡπείρου Ὁσμὰν πασᾶς. Οἱ κύριοι αὐτοὶ οὐτε καὶ ἐκουνήθησαν κατὰ τὴν διάβασιν τοῦ πασᾶ, παρὰ τὸν ἀγριοκυτᾶσαν. Οἱ παριστάμενοι χριστιανοὶ ἐξεμάνησαν διὰ τὴν προπέτειαν τῶν ἑλλήνων ὑπαλλήλων οἵτινες ἐνοήσαντες τέλος τὸ ἄτοπον μετέβησαν εἰς καὶ ἐχαίρετσαν τὸν Ὁσμὰν πασᾶ. Διὰ τοῦτο νὰ μὴ χαίρεται κατὰ τὴν διάβασιν τοῦ διοικητοῦ ἀφοῦ εὐρίσκετο μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἑλλήνων ἀξιωματικῶν. Ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν νὰ τιμωρῇ τὰ ἄτοπα ταῦτα ἅτινα γίνονται ἀφορμὴ δυσχερεσιῶν καὶ βλάβης τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου.

## ΕΚ ΔΡΟΒΙΑΝΗΣ

Από πολλού διαδίδεται ότι η ανέγερσις Ιερών ναού εν τῇ κοινότητι Κάτω Δροβιανῆς ἢ πρὸ ἐτών μελετωμένη διὰ χρημάτων τοῦ πρὸ ἐτών ἀποδιδόντος ἐν Πατριας συμπατριώτου μας Νικολάου Πάνου, ἀπερασίῳ πλέον ὀριστικῶς, ὑποσχεθέντων τῶν κληρονόμων νὰ προσφέρωσι τὸ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀναγκαῖον ποσόν· ὡς πρὸς τὸν τύπον τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ναοῦ πλείσται, ὡς πληροφοροῦμαι, δυσχεραίνει μέχρι τοῦδε παρουσιάσθαι, διαιρεθείσης τῆς κοινότητος εἰς κόμματα, ἐκάστου τούτου υποδεικνύοντος ἰδίον μέρος πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ Ναοῦ, τοῦτου δὲ ἐνεκεν οὐδὲν ὀριστικὸν ἀπερασίῳ.

Ἐν ταῖς δύο κοινότητιν Ἀνω καὶ Κάτω Δροβιανῆς ὑπάρχεισι περὶ τὰς δεκαπέντε ἐκκλησίαι μὴ εὐσεβὲς οὐδεμίαν σχεδὸν ἀξίαν λόγου ὡς πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν διακοσμήσιν, καθὼς οὐδεὶς τῶν προγόνων μας ἐσκέθη περὶ τοῦ περιτοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τελειοποιήσεως μιᾶς ἐξ αὐτῶν. Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ μετὰ τὰ κτίρια τῶν ἐκπαιδευτηρίων μας. 500 ληρὼν κτίρια ἐν τῇ Ἀνω καὶ Κάτω Δροβιανῇ εὐρίσκονται ἤδη ἀγροῦσα δίκην παλαιῶν στρατιῶν ἐγκαταλειμμένων, τὰ ὅποια, ὡς σήμερον εὐρίσκονται, μὲν ὡς ξαναγοὶ ὄντων καὶ αἰγῶν καὶ τῶν ἱππῶν τῶν ἐκείστων διερχομένων σιδηροδρόμων χρησιμεύονσι· καὶ τούτοις διότι ὀρθῶς καὶ σοβαρῶς σκεφθεῖσαι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν αἱ δύο κοινότητες συνεκρίθησαν ἐν τῇ κεντρικῇ θέσει «Ἀγίας Δημητρίου» τὰ ἐκπαιδευτήρια ἀρρίων καὶ θηλέων λειτουργοῦντα πρὸ ἐτῶν ἀπορροσίου, τὰ ὅποια βελτιούμενα ἐν τῇ μέλει δύναται νὰ διαδώσῃ καὶ τὰ φῶτα τῆς παιδείας οὐ μόνον ἐν Δροβιανῇ ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ περίχωρα. Εὐχῆς λοιπὸν ἔργον θὰ ἦτο, ἐὰν ἀντὶ τὰς σκεπτόμεθα ἐκείστας κατὰ τὴν ὁρεῖν τοῦ, σκεφθῶμεν πολλὴ ὀριμώτερον καὶ σοβαρώτερον καὶ γνωμοδοτήσωμεν ὅπως ἡ μελετωμένη ἐκκλησία οἰκοδομηθῇ εἰς τὸν παρὰ τὰ ἐκπαιδευτήρια λόγον ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς Μητροπολεὶς τῶν δύο κοινότητων, καθόσον εἶναι πλέον φανερόν· ὅτι διὰ τῆς ἐνώσεως τῶν σχολείων ἔργος εἶναι καὶ ἡ ἡμέρα τῆς ἐνώσεως τῶν κοινότητων. Τὸ τοιοῦτον ἐννοήσας πρὸ ἐτῶν ὁ αἰδευμένωτος οἰκονόμος κ. Π. Πετρίδης κατεσκεύασεν ἐν τῇ κοινῇ θέσει «Ἀγ. Δημητρίου» τὰ σχολεῖα διὰ τῶν χρημάτων τῶν ἐν Ἀλεξανδρίᾳ κ. κ. Ἀδελφῶν Πρόδικα ἅτινα χρήματα ἦσαν προοριζόμενα διὰ τὴν κοινότητα Ἀνω Δροβιανῆς. Δι' ὅλα λοιπὸν τὰ ἀνωτέρω πρέπει οἱ ἀρμόδιοι ἐκ τῶν Δροβιανῶν καὶ οἱ ἀξιότιμοι ἐν Πατριας κ. κ. Κωστής Α. Τζίνης καὶ ἡ σύζυγός του Ἀναστασία νὰ προσδώσιν τὴν ἐκ τῆς ἐνώσεως τῶν ἐκπαιδευτηρίων ἐπιμερίστην ἐννοαν τὸν κοινότητιν Δροβιανῆς, καὶ βεβαίως ὅντες ὅτι ἐκπληροῦσιν ἱερώτερον καὶ ἐθνικώτερον σκοπὸν νὰ ἀπορασίωσιν τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ὡς ἂν θέσιν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν λόγῳ ναοῦ, ὅπου ὡς ἄποσις τῆς Δροβιανῆς θὰ μνημονεύηται εἰς τοὺς αἰῶνας τὸ ὄνομα τοῦ αἰμνήστου Νικολάου Πάνου.

Ἄντ' αὖτ' ἐπὶ τῇ κοινότητιν Κάτω Δροβιανῆς, καὶ βεβαίως ὅντες ὅτι ἐκπληροῦσιν ἱερώτερον καὶ ἐθνικώτερον σκοπὸν νὰ ἀπορασίωσιν τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ὡς ἂν θέσιν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν λόγῳ ναοῦ, ὅπου ὡς ἄποσις τῆς Δροβιανῆς θὰ μνημονεύηται εἰς τοὺς αἰῶνας τὸ ὄνομα τοῦ αἰμνήστου Νικολάου Πάνου.

Ἄντ' αὖτ' ἐπὶ τῇ κοινότητιν Κάτω Δροβιανῆς, καὶ βεβαίως ὅντες ὅτι ἐκπληροῦσιν ἱερώτερον καὶ ἐθνικώτερον σκοπὸν νὰ ἀπορασίωσιν τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ὡς ἂν θέσιν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν λόγῳ ναοῦ, ὅπου ὡς ἄποσις τῆς Δροβιανῆς θὰ μνημονεύηται εἰς τοὺς αἰῶνας τὸ ὄνομα τοῦ αἰμνήστου Νικολάου Πάνου.

Ἡ εἰδήσις τῆς παρατίθεσιν γνῶσεως ἐν Καστορίᾳ ἐβύθη τὴν πόλιν εἰς ἀπόγνωσιν. Τρόμος καὶ ὄχι πλέον λύπη κατέλαβεν πάντας ἐπὶ τῷ ἀκούματι τῆς παρατίθεσιν. Πρῶτον οἱ χωρικοὶ πρόθυμος μαθόντες τὸ γεγονός συνέρευσαν ἀθροὶ πρὸς τὴν Μητροπολὶν κραυγάζοντες «Προστάτα μας! Ποῦ μὰς ἀφίνεις;». Ἐπειτα προσήλθεν αἱ μαυροφόροι οἰκονόμοι τῶν ἐθνικομαρτύρων καὶ μετὰ θαυμάτων καὶ ὁλοφυνῶν, οἱ ὁποῖοι ἐσπάρασαν τὴν καρδίαν, ἐξώρριζον τὸν ἀρχιερέα νὰ μὴ παραιτηθῇ. Τὰ δώδεκα τέκνα τῶν δολοφονηθέντων ὑπὸ τῶν Βουλγάρων προκρίτων προσήλθον καὶ αὐτὰ καὶ ἦσαν τὰς ἱεραρχίας τῶν. Ὁ Μητροπολίτης πρὸ τῆς σπαρτακτικῆς αὐτῆς εἰκόνος τῶν ὀδυρμένων προσφύγων χροῖαν καὶ ὄφραον κατέληψεν ὑπὸ ζωγραφῆς συγκινήσεως, μὴ δύνηται νὰ ἀπαντήσῃ. Ταῦτα συνέβησαν τὴν ἑσπέραν τῆς 7ης πρὸς τὴν 8ην μεσοῦντες. Τὴν ἐπομένην ἡμέραν οἱ Καστοριεῖς ἐξ ὅλων τῶν ἐνορίων, συνελθόντες καὶ συσκεφθέντες διώρισαν ἐπιτρόπους, αἱ ὁποῖαι προσελθούσαι εἰς τὴν Μητροπολιν, καθικέτευσαν τὸν Ἀρχιερέα ἐξ ὀνόματος ὁλοκληρῶν τοῦ ἑλληνικοῦ πληθους τῆς ἐπαρχίας νὰ μὴ ἐμμεῖναι εἰς τὴν ἀπόφασίν του, ἀλλὰ ν' ἀνακαλέσῃ τὴν ἐθνικὴν αὐτοχρησiam παραιτησθαι. Ἄλλ' ὁ Μητροπολίτης Γερμανὸς ἀπάντησεν εἰς τὰς ἐπιτροπὰς ὅτι τοῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν παραιτήσιν του.

— Ἀρσὺ, εἶπεν, εἰς τοὺς Βοεβιάδας τοῦ Κρούμου ἐπιτρέπεται νὰ ἔχουν καὶ καθήκοντα ἀρχιερέων, καὶ καταγράφονται τοιοῦτοτρόπως πάντα τὰ νόμιμα ἡρώων προνόμια, διὰ νὰ δίδονται εἰς τοὺς κακοῦργους καὶ εἰς τοὺς ἐπιδρόμους, (ἐννοεῖ τὸν ἐν Καστορίᾳ λαθροβούτιν εἰς ἐβραϊκὴν οἰκίαν βοεβιάδαν Μήτρον τὸν ληστανοδόχον) ἡ ἰδική μου παρουσία εἶναι πλέον περιττή. Δι' ἰδιαιτέρας ἐπιτροπῆς προσήλθον κατόπιν καὶ πάντα τὰ συμβατικά τῆς πόλεως, ἀλλ' οὐδὲ ταῦτα κατώρθωσαν νὰ μεταπέσωσι τὸν Σεβασμιώτατον ὅπως ἀνακαλέσῃ τὴν παραιτήσιν του. Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν ὅλων τούτων τῶν διαδοχικῶν—τῶν θαυμάτων, τῶν ὁλοφυνῶν, τῶν ἱερασιῶν καὶ τῶν ἐξορισμῶν—οἱ Καστοριεῖς ἐξέδωκαν ἐκκλησίαν, τὴν ὅποιαν ἐπέδωκαν εἰς τὸν Ἀρχιερέα καὶ διὰ τῆς ὁποίας ἐλπίσαν νὰ ἐπιτύχωσιν τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀληθείας παραιτήσεως.

## ΒΟΥΛΑ

Ἄντ' αὖτ' ἐπὶ τῇ κοινότητιν Κάτω Δροβιανῆς, καὶ βεβαίως ὅντες ὅτι ἐκπληροῦσιν ἱερώτερον καὶ ἐθνικώτερον σκοπὸν νὰ ἀπορασίωσιν τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ὡς ἂν θέσιν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν λόγῳ ναοῦ, ὅπου ὡς ἄποσις τῆς Δροβιανῆς θὰ μνημονεύηται εἰς τοὺς αἰῶνας τὸ ὄνομα τοῦ αἰμνήστου Νικολάου Πάνου.

Ἄντ' αὖτ' ἐπὶ τῇ κοινότητιν Κάτω Δροβιανῆς, καὶ βεβαίως ὅντες ὅτι ἐκπληροῦσιν ἱερώτερον καὶ ἐθνικώτερον σκοπὸν νὰ ἀπορασίωσιν τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ὡς ἂν θέσιν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν λόγῳ ναοῦ, ὅπου ὡς ἄποσις τῆς Δροβιανῆς θὰ μνημονεύηται εἰς τοὺς αἰῶνας τὸ ὄνομα τοῦ αἰμνήστου Νικολάου Πάνου.

Ἄντ' αὖτ' ἐπὶ τῇ κοινότητιν Κάτω Δροβιανῆς, καὶ βεβαίως ὅντες ὅτι ἐκπληροῦσιν ἱερώτερον καὶ ἐθνικώτερον σκοπὸν νὰ ἀπορασίωσιν τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ὡς ἂν θέσιν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν λόγῳ ναοῦ, ὅπου ὡς ἄποσις τῆς Δροβιανῆς θὰ μνημονεύηται εἰς τοὺς αἰῶνας τὸ ὄνομα τοῦ αἰμνήστου Νικολάου Πάνου.

Ἄντ' αὖτ' ἐπὶ τῇ κοινότητιν Κάτω Δροβιανῆς, καὶ βεβαίως ὅντες ὅτι ἐκπληροῦσιν ἱερώτερον καὶ ἐθνικώτερον σκοπὸν νὰ ἀπορασίωσιν τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ὡς ἂν θέσιν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν λόγῳ ναοῦ, ὅπου ὡς ἄποσις τῆς Δροβιανῆς θὰ μνημονεύηται εἰς τοὺς αἰῶνας τὸ ὄνομα τοῦ αἰμνήστου Νικολάου Πάνου.

Ἄντ' αὖτ' ἐπὶ τῇ κοινότητιν Κάτω Δροβιανῆς, καὶ βεβαίως ὅντες ὅτι ἐκπληροῦσιν ἱερώτερον καὶ ἐθνικώτερον σκοπὸν νὰ ἀπορασίωσιν τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ὡς ἂν θέσιν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν λόγῳ ναοῦ, ὅπου ὡς ἄποσις τῆς Δροβιανῆς θὰ μνημονεύηται εἰς τοὺς αἰῶνας τὸ ὄνομα τοῦ αἰμνήστου Νικολάου Πάνου.

Ἄντ' αὖτ' ἐπὶ τῇ κοινότητιν Κάτω Δροβιανῆς, καὶ βεβαίως ὅντες ὅτι ἐκπληροῦσιν ἱερώτερον καὶ ἐθνικώτερον σκοπὸν νὰ ἀπορασίωσιν τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ὡς ἂν θέσιν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν λόγῳ ναοῦ, ὅπου ὡς ἄποσις τῆς Δροβιανῆς θὰ μνημονεύηται εἰς τοὺς αἰῶνας τὸ ὄνομα τοῦ αἰμνήστου Νικολάου Πάνου.

Ἄντ' αὖτ' ἐπὶ τῇ κοινότητιν Κάτω Δροβιανῆς, καὶ βεβαίως ὅντες ὅτι ἐκπληροῦσιν ἱερώτερον καὶ ἐθνικώτερον σκοπὸν νὰ ἀπορασίωσιν τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ὡς ἂν θέσιν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν λόγῳ ναοῦ, ὅπου ὡς ἄποσις τῆς Δροβιανῆς θὰ μνημονεύηται εἰς τοὺς αἰῶνας τὸ ὄνομα τοῦ αἰμνήστου Νικολάου Πάνου.

Ἄντ' αὖτ' ἐπὶ τῇ κοινότητιν Κάτω Δροβιανῆς, καὶ βεβαίως ὅντες ὅτι ἐκπληροῦσιν ἱερώτερον καὶ ἐθνικώτερον σκοπὸν νὰ ἀπορασίωσιν τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ὡς ἂν θέσιν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν λόγῳ ναοῦ, ὅπου ὡς ἄποσις τῆς Δροβιανῆς θὰ μνημονεύηται εἰς τοὺς αἰῶνας τὸ ὄνομα τοῦ αἰμνήστου Νικολάου Πάνου.

Ἄντ' αὖτ' ἐπὶ τῇ κοινότητιν Κάτω Δροβιανῆς, καὶ βεβαίως ὅντες ὅτι ἐκπληροῦσιν ἱερώτερον καὶ ἐθνικώτερον σκοπὸν νὰ ἀπορασίωσιν τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ὡς ἂν θέσιν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν λόγῳ ναοῦ, ὅπου ὡς ἄποσις τῆς Δροβιανῆς θὰ μνημονεύηται εἰς τοὺς αἰῶνας τὸ ὄνομα τοῦ αἰμνήστου Νικολάου Πάνου.

## ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἄντ' αὖτ' ἐπὶ τῇ κοινότητιν Κάτω Δροβιανῆς, καὶ βεβαίως ὅντες ὅτι ἐκπληροῦσιν ἱερώτερον καὶ ἐθνικώτερον σκοπὸν νὰ ἀπορασίωσιν τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ὡς ἂν θέσιν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν λόγῳ ναοῦ, ὅπου ὡς ἄποσις τῆς Δροβιανῆς θὰ μνημονεύηται εἰς τοὺς αἰῶνας τὸ ὄνομα τοῦ αἰμνήστου Νικολάου Πάνου.

Ἄντ' αὖτ' ἐπὶ τῇ κοινότητιν Κάτω Δροβιανῆς, καὶ βεβαίως ὅντες ὅτι ἐκπληροῦσιν ἱερώτερον καὶ ἐθνικώτερον σκοπὸν νὰ ἀπορασίωσιν τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ὡς ἂν θέσιν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν λόγῳ ναοῦ, ὅπου ὡς ἄποσις τῆς Δροβιανῆς θὰ μνημονεύηται εἰς τοὺς αἰῶνας τὸ ὄνομα τοῦ αἰμνήστου Νικολάου Πάνου.

Ἄντ' αὖτ' ἐπὶ τῇ κοινότητιν Κάτω Δροβιανῆς, καὶ βεβαίως ὅντες ὅτι ἐκπληροῦσιν ἱερώτερον καὶ ἐθνικώτερον σκοπὸν νὰ ἀπορασίωσιν τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ὡς ἂν θέσιν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν λόγῳ ναοῦ, ὅπου ὡς ἄποσις τῆς Δροβιανῆς θὰ μνημονεύηται εἰς τοὺς αἰῶνας τὸ ὄνομα τοῦ αἰμνήστου Νικολάου Πάνου.

## ΕΘΝΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ

Ἄντ' αὖτ' ἐπὶ τῇ κοινότητιν Κάτω Δροβιανῆς, καὶ βεβαίως ὅντες ὅτι ἐκπληροῦσιν ἱερώτερον καὶ ἐθνικώτερον σκοπὸν νὰ ἀπορασίωσιν τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ὡς ἂν θέσιν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν λόγῳ ναοῦ, ὅπου ὡς ἄποσις τῆς Δροβιανῆς θὰ μνημονεύηται εἰς τοὺς αἰῶνας τὸ ὄνομα τοῦ αἰμνήστου Νικολάου Πάνου.

Ἄντ' αὖτ' ἐπὶ τῇ κοινότητιν Κάτω Δροβιανῆς, καὶ βεβαίως ὅντες ὅτι ἐκπληροῦσιν ἱερώτερον καὶ ἐθνικώτερον σκοπὸν νὰ ἀπορασίωσιν τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ὡς ἂν θέσιν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν λόγῳ ναοῦ, ὅπου ὡς ἄποσις τῆς Δροβιανῆς θὰ μνημονεύηται εἰς τοὺς αἰῶνας τὸ ὄνομα τοῦ αἰμνήστου Νικολάου Πάνου.

Ἄντ' αὖτ' ἐπὶ τῇ κοινότητιν Κάτω Δροβιανῆς, καὶ βεβαίως ὅντες ὅτι ἐκπληροῦσιν ἱερώτερον καὶ ἐθνικώτερον σκοπὸν νὰ ἀπορασίωσιν τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ὡς ἂν θέσιν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν λόγῳ ναοῦ, ὅπου ὡς ἄποσις τῆς Δροβιανῆς θὰ μνημονεύηται εἰς τοὺς αἰῶνας τὸ ὄνομα τοῦ αἰμνήστου Νικολάου Πάνου.

Ἄντ' αὖτ' ἐπὶ τῇ κοινότητιν Κάτω Δροβιανῆς, καὶ βεβαίως ὅντες ὅτι ἐκπληροῦσιν ἱερώτερον καὶ ἐθνικώτερον σκοπὸν νὰ ἀπορασίωσιν τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ὡς ἂν θέσιν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν λόγῳ ναοῦ, ὅπου ὡς ἄποσις τῆς Δροβιανῆς θὰ μνημονεύηται εἰς τοὺς αἰῶνας τὸ ὄνομα τοῦ αἰμνήστου Νικολάου Πάνου.

Ἄντ' αὖτ' ἐπὶ τῇ κοινότητιν Κάτω Δροβιανῆς, καὶ βεβαίως ὅντες ὅτι ἐκπληροῦσιν ἱερώτερον καὶ ἐθνικώτερον σκοπὸν νὰ ἀπορασίωσιν τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ὡς ἂν θέσιν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν λόγῳ ναοῦ, ὅπου ὡς ἄποσις τῆς Δροβιανῆς θὰ μνημονεύηται εἰς τοὺς αἰῶνας τὸ ὄνομα τοῦ αἰμνήστου Νικολάου Πάνου.

## ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἄντ' αὖτ' ἐπὶ τῇ κοινότητιν Κάτω Δροβιανῆς, καὶ βεβαίως ὅντες ὅτι ἐκπληροῦσιν ἱερώτερον καὶ ἐθνικώτερον σκοπὸν νὰ ἀπορασίωσιν τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ὡς ἂν θέσιν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν λόγῳ ναοῦ, ὅπου ὡς ἄποσις τῆς Δροβιανῆς θὰ μνημονεύηται εἰς τοὺς αἰῶνας τὸ ὄνομα τοῦ αἰμνήστου Νικολάου Πάνου.

Ἄντ' αὖτ' ἐπὶ τῇ κοινότητιν Κάτω Δροβιανῆς, καὶ βεβαίως ὅντες ὅτι ἐκπληροῦσιν ἱερώτερον καὶ ἐθνικώτερον σκοπὸν νὰ ἀπορασίωσιν τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ὡς ἂν θέσιν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν λόγῳ ναοῦ, ὅπου ὡς ἄποσις τῆς Δροβιανῆς θὰ μνημονεύηται εἰς τοὺς αἰῶνας τὸ ὄνομα τοῦ αἰμνήστου Νικολάου Πάνου.

Ἄντ' αὖτ' ἐπὶ τῇ κοινότητιν Κάτω Δροβιανῆς, καὶ βεβαίως ὅντες ὅτι ἐκπληροῦσιν ἱερώτερον καὶ ἐθνικώτερον σκοπὸν νὰ ἀπορασίωσιν τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ὡς ἂν θέσιν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν λόγῳ ναοῦ, ὅπου ὡς ἄποσις τῆς Δροβιανῆς θὰ μνημονεύηται εἰς τοὺς αἰῶνας τὸ ὄνομα τοῦ αἰμνήστου Νικολάου Πάνου.

